VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2013. gada 16. septembrī*

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Austrijas vannas istabu aprīkojuma tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenas paaugstinājumu saskaņošana un konfidenciālas komercinformācijas apmaiņa — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Naudas sodi — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Pārkāpuma smagums — Koeficienti — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Ekonomikas krīze — Vairumtirgotāju spiediens — 2002. gada paziņojums par sadarbību — Naudas soda apmēra samazināšana — Būtiska pievienotā vērtība

Lieta T-411/10

Laufen Austria AG, Vilhelmsburga [*Wilhelmsburg*] (Austrija), ko pārstāv *E. Navarro Varona* un *L. Moscoso del Prado González*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *F. Castillo de la Torre*, *A. Antoniadis* un *F. Castilla Contreras*, vēlāk – *F. Castillo de la Torre*, *A. Antoniadis* un *F. Jimeno Fernández*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/39092 – Vannas istabu aprīkojums [un armatūra]) un prasību samazināt prasītājam ar minēto lēmumu uzlikto naudas sodu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente) un M. van der Vaude [*M. van der Woude*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 6. marta tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums [1]

[..]

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

28 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 8. septembrī, prasītājs cēla šo prasību.

29 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Vispārējā tiesa (ceturtā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu un Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva lietas dalībniekiem rakstveida jautājumus, uz kuriem tie atbildēja noteiktajā termiņā.

30 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida un mutvārdu jautājumiem tika uzklausīti 2013. gada 6. marta tiesas sēdē.

31 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 2. pantu, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;

— samazināt naudas sodu, kas uzlikts prasītājam gan atsevišķi, gan solidāri ar *Roca Sanitario*, pamatojoties uz motīviem, ko izklāstījis prasītājs, vai jebkādiem citiem Vispārējās tiesas noteiktiem motīviem;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

32 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

[..]

A – *Par prasījumiem daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu*

[..]

6. *Par sesto prasības pamatu attiecībā uz prasītāja sadarbību*

[..]

1 — Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

a) Par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot 2002. gada paziņojumu par sadarbību, un par tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu

218 Prasītājs norāda, ka Komisija esot pārkāpusi tiesiskās paļāvības aizsardzības principu un esot pieļāvusi kļūdu 2002. gada paziņojuma par sadarbību piemērošanā, apstrīdētajā lēmumā atceļot nosacīto naudas soda samazinājumu, kas bija paziņots *Roca* grupai ar 2006. gada 8. decembra vēstuli atbilstoši minētajam paziņojumam. Šajā ziņā, pirmkārt, tas būtībā apgalvo, ka gadījumā, ja Vispārējā tiesa uzskatīs, ka tas veidoja kopā ar *Roca Sanitario* un *Roca France* vienu ekonomisku vienību, saistībā ar tam uzlikto naudas sodu būtu jāņem vērā kļūdas, ko pieļāvusi Komisija, izvērtējot *Roca France* pieteikumu par naudas soda samazināšanu. Otrkārt, prasītājs norāda uz vairākām kļūdām, ko Komisija esot pieļāvusi, novērtējot informāciju, kuru bija sniedzis *Roca France*, lai atbalstītu savu pieteikumu par naudas soda samazināšanu atbilstoši 2002. gada paziņojumam par sadarbību.

219 Komisija apstrīd prasītāja argumentu pamatotību.

220 Pirms jautājuma izskatīšanas par to, vai Komisija ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības aizsardzības principu un ir pieļāvusi kļūdu 2002. gada paziņojuma par sadarbību piemērošanā, iepriekš būtu jāizskata jautājums, vai prasītājs, kurš piedalījies Austrijā izdarītajā pārkāpumā, tikai tādēļ, ka tas ir māsasuzņēmums meitasuzņēmumam, kurš piedalījies pārkāpumā Francijā un šajā sakarā iesniedzis pieteikumu par naudas soda samazinājumu, var pretendēt uz šādu samazinājumu atbilstoši minētajam paziņojumam.

221 Šajā ziņā, atbildot uz tiesas sēdes laikā Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem, prasītājs būtībā norādīja, ka vienota uzņēmuma jēdziens nozīmē, ka visas priekšrocības, kas izriet no 2002. gada paziņojuma par sadarbību, ir jāattiecina uz visiem uzņēmumiem, kas ietilpst vienotā uzņēmumā. Komisija apstrīd prasītāja argumentu pamatotību.

222 Ir jāatgādina, ka 2002. gada paziņojumā par sadarbību Komisija ir definējusi apstākļus, kādos uzņēmumi, kuri ar to sadarbojas izmeklēšanā par aizliegtu vienošanos, var tikt atbrīvoti no naudas soda vai tiem var tikt samazināts naudas sods, kas tiem būtu jāmaksā.

223 2002. gada paziņojuma par sadarbību A daļa, kas ietver 8.–19. punktu, attiecas uz apstākļiem, kādos uzņēmumam var tikt piešķirts atbrīvojums no naudas soda, savukārt tā B daļa, kas ietver 20.–27. punktu, attiecas uz apstākļiem, kādos šādam uzņēmumam var tikt piešķirts naudas soda samazinājums.

224 Saskaņā ar 2002. gada paziņojuma par sadarbību 20. punktu “uzņēmumi, kas neatbilst [..] noteikumiem, [lai iegūtu atbrīvojumu no naudas soda], var pretendēt uz tās sodanaudas [tā naudas soda] samazinājumu, kas tiem citādi būtu uzlikts”.

225 2002. gada paziņojuma par sadarbību 21. punktā ir noteikts, ka, “lai varētu pretendēt uz [naudas soda samazinājumu atbilstoši minētā paziņojuma 20. punktam], uzņēmumam ir jāsniedz Komisijai pierādījumi par iespējamo pārkāpumu, kas būtiski papildina pierādījumus, kuri jau ir Komisijas rīcībā [, kam ir būtiska pievienotā vērtība salīdzinājumā ar Komisijas rīcībā jau esošajiem pierādījumiem], un tiem jāpārtrauc dalība iespējamajā pārkāpumā ne vēlāk kā pierādījumu iesniegšanas laikā”.

226 No iepriekš minētā izriet, ka naudas soda samazinājumu atbilstoši 2002. gada paziņojuma par sadarbību B daļai var saņemt uzņēmums, kas ir iesniedzis šajā ziņā pieteikumu un kas sniedzis Komisijai pierādījumus par apgalvoto pārkāpumu, kuriem ir būtiska pievienotā vērtība.

227 Līdz ar to ir jāsecina, ka principā tikai uzņēmumam, kas ir pieteikuma par naudas soda samazināšanu autors (turpmāk tekstā – “pieteikuma autors”), kā arī – attiecīgā gadījumā – vienībām, kuru vārdā šis pieteikums ir iesniegts un kuras sadarbojas ar Komisiju, var tikt piešķirts šajā sakarā naudas soda samazinājums.

228 Turklāt ir jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru, ja mātesuzņēmums ar savām konkrētām darbībām nav piedalījies aizliegtajā vienošanās un ja tā atbildība ir pamatota vienīgi ar tā meitasuzņēmuma dalību šajā aizliegtajā vienošanās, mātesuzņēmuma atbildība nevar pārsniegt tā meitasuzņēmuma atbildību (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedumu lietā T-382/06 *Tomkins*/Komisija, Krājums, II-1157. lpp., 38. punkts, kas apelācijas tiesvedībā apstiprināts ar Tiesas 2013. gada 22. janvāra spriedumu lietā C-286/11 P Komisija/*Tomkins*, 39. punkts). Šajos apstākļos, ja mātesuzņēmuma atbildība ir vienīgi atvasināta no tā meitasuzņēmuma, kas ir bijis aizliegtas vienošanās dalībnieks, atbildības, naudas soda samazinājums, kas piešķirts meitasuzņēmumam atbilstoši tā iesniegtajam pieteikumam saskaņā ar 2002. gada paziņojumu par sadarbību, ir jāattiecina uz mātesuzņēmumu.

229 Turpretim, Komisijai nav pienākuma attiecināt uz kādu citu meitasuzņēmumu (turpmāk tekstā – "māsasuzņēmums") naudas soda samazinājumu, kas piešķirts pirmajam meitasuzņēmumam, kurš iesniedzis pieteikumu saskaņā ar 2002. gada paziņojumu par sadarbību, tādēļ vien, ka tie kopā ar to kopīgo mātesuzņēmumu ietilpa vienā uzņēmumā šā sprieduma 62. un 63. punktā minētās judikatūras izpratnē. Proti, atšķirībā no mātesuzņēmuma atbildības, kas šā sprieduma 228. punktā minētajos apstākļos ir uzskatāma par tādu, kura ir tikai atvasināta, fakultatīva un atkarīga no tā meitasuzņēmuma atbildības (šajā ziņā skat. iepriekš 228. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Tomkins*, 39. punkts), meitasuzņēmuma atbildība nevar būt atvasināta no māsasuzņēmuma atbildības, jo šī atbildība izriet no tā paša dalības aizliegtajā vienošanās. Šajos apstākļos tikai tad, ja, pirmkārt, pieteikums par naudas soda samazināšanu ir iesniegts māsasuzņēmuma vārdā un, otrkārt, māsasuzņēmums ir faktiski sadarbojies ar Komisiju, minētais māsasuzņēmums var saņemt naudas soda samazinājumu atbilstoši pieteikumam, kuru bija iesniedzis kāds cits meitasuzņēmums, kas pieder pie šī paša uzņēmuma. Šī situācija tātad atšķiras no situācijas, kurā mātesuzņēmums savā vārdā un tā meitasuzņēmumu vārdā iesniedz pieteikumu par naudas soda samazināšanu, jo šādā situācijā visiem uzņēmumiem, kas veido uzņēmumu iepriekš 62. un 63. punktā minētās judikatūras izpratnē, ir pienākums sadarboties ar Komisiju.

230 Aplūkojamajā lietā no apstrīdētā lēmuma preambulas 1288. apsvēruma izriet, ka 2006. gada 17. janvārī Komisija ir saņēmusi no *Roca France* pieteikumu par naudas soda samazināšanu. Atbildot uz šo pieteikumu, Komisija ar 2006. gada 8. decembra vēstuli piešķīra *Roca* grupai nosacītu naudas soda samazinājumu atbilstoši 2002. gada paziņojumam par sadarbību (apstrīdētā lēmuma preambulas 1289. apsvērums). Pēc jaunā pierādījumu novērtējuma Komisija apstrīdētajā lēmumā – to iemeslu dēļ, kas būtībā ir izklāstīti minētā lēmuma preambulas 1291.–1293., 1295., 1299. un 1300. apsvērumā, – ir atteikusies piešķirt minētajai grupai naudas soda samazinājumu.

231 Šajā ziņā no lietas materiāliem nepārprotami izriet, ka, neraugoties uz šaubām, ko varētu radīt apstrīdētajā lēmumā lietotais formulējums attiecībā uz pieteikuma par naudas soda samazināšanu autoru un tvērumu, šis pieteikums ir ticis formulēts nevis *Roca* grupas – tās kopumā – vārdā, bet gan to formulējis *Roca France* savā vārdā un *Laufen* grupas vārdā. Šajā ziņā tomēr ir jāprecizē, ka tāpat no minētajiem lietas materiāliem nepārprotami izriet, ka šis pieteikums attiecas uz šo pēdējo grupu tikai tiktāl, ciktāl tās darbības Francijā bija integrētas *Roca France* ietvaros. Turklāt no apstrīdēta lēmuma preambulas 1291. un 1293. apsvēruma izriet, ka *Roca France* sniegtā informācija attiecās vienīgi uz 2004. gadā Francijā izdarīto pārkāpumu attiecībā uz keramikas izstrādājumiem. It īpaši nav strīda par to, ka nav tikusi iesniegta nekāda informācija un neviens pierādījums par Austrijā izdarīto pārkāpumu.

232 Šajos apstākļos ir jākonstatē, ka minētais pieteikums nav formulēts prasītāja vārdā. Proti, lai gan ir taisnība, ka prasītājs ietilpa šajā pieteikumā minētajā *Laufen* grupā, tomēr ir jāsecina, ka šis pieteikums attiecas uz *Laufen* grupas darbībām Francijā un ka prasītājs nedarbojās Francijas tirgū. Katrā ziņā prasītājs nav sadarbojies ar Komisiju atbilstoši 2002. gada paziņojumam par sadarbību. Turklāt *Roca France* sniegtie elementi nekādi neattiecās uz prasītāja darbībām, bet attiecās uz 2004. gadā Francijā izdarīto pārkāpumu attiecībā uz keramikas izstrādājumiem.

233 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka katrā ziņā Komisija nevarēja ne pārkāpt tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, ne pieļaut kļūdu 2002. gada paziņojuma par sadarbību piemērošanā, jo, ievērojot šā sprieduma 230.–232. punktā konstatēto, tai nebija pienākuma piešķirt prasītājam naudas soda samazinājumu.

234 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, šis prasības pamats, ciktāl tas attiecas uz 2002. gada paziņojuma par sadarbību piemērošanu, ir jānoraida kā nepamatots un pārējie šā sprieduma 218. punktā minētie prasītāja argumenti nav jāizskata.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Laufen Austria AG* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 16. septembrī.

[Paraksti]